

1. Vol ver-wach-ting blijf ik uit-zien, tot die dag een da-gen zal, dat de
2. Al de te-ke-nen ver-tel-len: "Weest toch nuch-ter, bidt en waakt!" Zie de
3. O, soms voel 'k een sterk ver-lan-gen, Heim-wee in mijn hart ont-staan; 'k vraag mij

Hei-land op de wol-ken weer-komt met ba-zuin-ge-schal. Wat een vreug-de zal het
brui'-gom, die zijn lief-ste tot zich roept en haar vol-maakt. O, hoe blij zal ik dan
af dan: "Dier-b're Hei-land, bent U reeds op weg ge-gaan?" Nee, het zal niet lang meer

we-zen, als ik Hem aan-schou-wen mag, en mijn oor zijn stem zal ho-ren op die
we-zen, op te trek-ken met die stoet, jui-chend, met on-tel-b're zaal'-gen, on-ze
du-ren; Hij ver-langt nog meer dan wij. "Ma-ra-na-tha!" blijft het wacht-woord, voor een

gro-te blij-de dag. Wat een uit-zicht, bruids-ge-meen-ten! Eeu-wig Je-zus ei-gen
brui'-gom te-ge-moet! Wat een uit-zicht, bruids-ge-meen-ten! Eeu-wig Je-zus ei-gen
elk, maar ook voor mij. Wat een uit-zicht, bruids-ge-meen-ten! Eeu-wig Je-zus ei-gen

- dom, "Ma-ra-na-tha" blijft ons wacht-woord; A-men ja, Heer Je-zus, kom!
- dom, "Ma-ra-na-tha" blijft ons wacht-woord; A-men ja, Heer Je-zus, kom!
- dom, "Ma-ra-na-tha" blijft ons wacht-woord; A-men ja, Heer Je-zus, kom!